

af hvert Fiskeri, Bro, og Færgeløb, hvorpaa bemeldte Hartkorn nu hviler, fra samme Tid, en fast aarlig Afgift, der er lig med den, der for Tiden opkræves af det paagældende Hartkorn.

§ 9.

Kjøbstadernes Bidrag deles indbyrdes imellem dem efter deres Folkemængde, ifølge den hver Gang sidstafholdte almindelige Folketælling, dog saaledes at Bornholms Kjøbstaders Folketal ikkun regnes halvt.

Foraarvidt ikke ved særlige Bestemmelser for hver Commune anderledes fastsættes, udredes:

a) af Staden Københavns Andeel:

- $\frac{2}{3}$ som hidtil Indparteringskat;
- $\frac{1}{3}$ som hidtil Bidrag til Straffeanstalterne,
- $\frac{1}{2}$ efter samme Regler som Næringskatten,
- $\frac{1}{2}$ efter samme Regler som Bygningsafgiften;

b) af de øvrige Kjøbstaders Andeel:

- $\frac{1}{3}$ ved Vigning paa Grundarten,
- $\frac{1}{3}$ som Næringskat,
- $\frac{1}{3}$ ved Vigning efter Formue og Leilighed.

§ 10.

Skatterne efter denne Lov opkræves, overensstemmende med Forordningen om Amtstue-Oppebørser m. v. af 8. Juli 1840 § 1, to Gange aarlig, nemlig hvert Aars 1ste April, for Tiden fra 1ste Januar til 30te Juni, og hvert Aars 1ste October, for Tiden fra 1ste Juli til 31te December, hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb.

§ 11.

Nærværende Lov gives Anvendelse fra 1ste Januar 1850 at regne.

Motiverne til foranstaaende Udkast ere saalydende:

Da den tilsigtede lige Betsatning af det tidligere privilegerede og uprivilegerede Hartkorn gjorde det nødvendigt at forandre Udfrysningssmaaden af flere Skatter, der tidligere have hvilet enten paa det uprivilegerede Hartkorn alene, eller forskjelligt paa det privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, saasom Fourage- og Kjørselsbidrag, Marschpenge for Landsoldaterne samt Dommer- og Skriverkorn, der, foruden at svares alene af det uprivilegerede Hartkorn, tillige blot udredes af det oprindelig til Gaarde henlagte uprivilegerede Hartkorn, og endeligen Amtsforsvalterens Skriverpenge, der svares af Hartkornet, henført til visse Klasser, — er det — for ikke at forrykke det hidtil bestaaende Forhold i Skatteudfrysningen, hvad der vilde skee, naar alene de ovennævnte Skatter fordeeltes paa en anden Maade end hidtil, — anseet rigtigst tillige at ophæve samtlige Repartitionsskatter, som til Statsiemed udredes specielt af Hartkornet og Kjøbstaderne, — med Undtagelse af Veiskatten, der formeentlig indtil videre maa vedblive at opkræves som hidtil, i det mindste indtil samtlige nye Hovedlandeveis ganffe eller for en større Deel ere fuldsorte, og der saaledes egentligt kun vil blive Spørgsmaal om deres fremtidige Vedligeholdelse, — og, istedetfor de forskjelligte særlige Skatter at opkræve disses samlede Beløb fordeelt efter mere ligelige og simple Principer. Her til synes saameget desto større Grund, som flere Skatter ere paalignede paa en mangelfuld og forældet Maade; saaledes ere Bidragene til Straffanstalterne lignede deels provindsvis, hvad der ikke er passende, naar Straffanstalterne, som paatænkt, skulle ansees sælles for hele Riget, deels mellem Kjøbstader og Landdistricter efter et ikke nu til Folkemængden svarende Forhold, mellem Amtterne indbyrdes efter det gamle Hartkorn, og endelig mellem Kjøbstaderne indbyrdes efter en ligeledes ufuldstændig Maalestof, hvortil kommer; at Terminerne for Forhoielsen af de i Forordn. af 15de Septbr. 1832 §§ 5 og 6, samt Placat af 5te Marts 1834 fastsatte Bidrag, der vare paabudne jensef ved Placat af 11te Novbr. 1846 for Sjællands og Lollands-Fal-